

AVAILABLE IN YOUR LOCAL JUDNICA BOOKSTORE!

שבת מברכים חודש תמוז

מוולד: פרייטאג (יום שני)

2:56 AM מ״ט 11 חלוקים

שבת קודש פרשת קרח

Shabbos Parshas Korach

כ״ג סיון תשע״א - June 25, 2011

34 MARINER WAY
MONSEY, NY 10952

* **פלא המנחה** – 6:58 (מי שמדליק מוקדם אין לאחר זמון עצם קבלת השבת [משיאמר "בואי כלה"])

הדלקת נרות לשבת – 8:15 *

זמן קריאת שמע/מ״א – 8:36

זמן קריאת שמע/הגד״א – 9:12

סוף זמן תפילה / הגד״א – 10:28

שקיעת החמה ליום השבת – 8:33

מוצש״ק צאד״כ/ מעריב – 9:23

צאד״כ/ לשית רבינו תם – 9:45

רעיונות ופירושים לעורך את האדם לעבודת השי״ת והתחזקות באמונה ובטחון מאת ויקח קרח בן יצחק בן קהת בן לוי ... (זא-א) – לפעמים היצחק מסעה את האדם אפילו בדברים שהם נגד השכל ממש ואין זאת אלא שיש בכח היצר לבלבל את לב האדם כל כך עד שלפעמים לא יבחין אפילו בין יום ללילה.

וכן אנו רואים גם בהמשך הפרשה כאשר שלח משה לקרוא לדתן ואבירים כדי להשלימם בדברי שלום כדאיתא ברש״י, ורשעים הללו לא רצו לבוא אליו, והשיבו לו: המעט כי העליטנו מארץ זבת חלב ודבש וכו', והלא כל ילד פעוט יודע לספר על הצרות והרדיפות שהיה מנת חלקם של עם ישראל בארץ מצרים, והאך איפוא יש להם העוז לבוא בטענה על כך שהוציאו אותם מארץ מצרים, ועם שהיו אנשי רשע אך בכל זאת הרי ודאי שהיה להם איזה הגיון בטענתם שדימו לעצמם שאכן כך הוא האמת, אלא שכל זה הוא גודל כח היצר הרע שיכול ליטול מן האדם את כל שכלו ולהביא לו ראיות הפוכות על כל דבר.

והלא הדברים מבהילים כי בדור דעה עסקין ובכל זאת היה להם מקום לטעות כל כך, ובודאי שאין אנו באים לדון אותם ואין זה מתפקידנו, אך הכוונה הוא שיקיש כל אחד לעצמו בבוא אליו שעת נסיון שלא יסמוך על עין שכלו והבנתו כי רבים וטובים ממנו נכשלו ונפלו.

יה״ר שלא יארע דבר תקלה על ידינו ויהיו כל מעשיו לשם שמים אכ״ל.

מאת הרב שלום פערל שליט״א מגיד מושרים בק״ק בית שמש

מאוצרותיו של המגיד

וכמו שמצינו אצל גדעון, שכאשר הושיע ה' את ישראל מיד מדן על ידו, וכמו שנאמר, "ומלאכים שלח גדעון בכל רה אפרים לאמור, רדו לקראת מדן וגו'. וילכדו שני שרי מדן, את עורב ואת זאב וגו' (שופטים ז' כ"ב-כ"ה), באו אליו אנשי שבט אפרים עם תרעומות, וכמו שנאמר (שם ח' א'), "ויאמרו אליו איש אפרים, מה הדבר הזה עשית לנו, לבלתי קראות לנו, כי הלכת להלחם במדן, ויריבון אתו בחזקה".

ואף שבצדק היה יכול לענות, ולומר 'האם כך אתם מכירים טובה, למי שמסר את נפשו כדי להושיע אתכם, מ״מ לא ענה כך, אלא ענה ב״מענה רך׳ שהשיב את חמתו, (שם ח' ב-ג), "ויאמר אליהם, מה עשית עתה ככם-מה חשוב מה שעשית בתחילתו, כמה שעשיתם אתם בסוף, הלא טוב עוללות אפרים-שבאו לידכם בסוף, הרי בידכם נתן ה' את המלכים', מבציר אביעזר-מ׳תחילת הבציר שבצרו אני ומשפחתי'. בידכם נתן אלקים את שרי מדן וגו', ומה יכולתי עשות ככם, אז רפתה רוחם מעלי".

קוראים פפרשתקרח המעוררתלהתרחק מן המחלוקות, בשבת שמברכים חודש תמוז - 'שבו מתחילות חורבן בהמ״ק, שנחרב על פירוד ומחלוקת'.

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן ר' טובי ז״ל ורעייתו רישיא רחל בת ר' אברהם שלמה ע״ה

הדלקת נרות לשבת – 8:15 *

זמן קריאת שמע/מ״א – 8:36

זמן קריאת שמע/הגד״א – 9:12

סוף זמן תפילה / הגד״א – 10:28

שקיעת החמה ליום השבת – 8:33

מוצש״ק צאד״כ/ מעריב – 9:23

צאד״כ/ לשית רבינו תם – 9:45

* **פלא המנחה** – 6:58 (מי שמדליק מוקדם אין לאחר זמון עצם קבלת השבת [משיאמר "בואי כלה"])

רעיונות ופירושים לעורך את האדם לעבודת השי״ת והתחזקות באמונה ובטחון מאת ויקח קרח בן יצחק בן קהת בן לוי ... (זא-א) – לפעמים היצחק מסעה את האדם אפילו בדברים שהם נגד השכל ממש ואין זאת אלא שיש בכח היצר לבלבל את לב האדם כל כך עד שלפעמים לא יבחין אפילו בין יום ללילה.

וכן אנו רואים גם בהמשך הפרשה כאשר שלח משה לקרוא לדתן ואבירים כדי להשלימם בדברי שלום כדאיתא ברש״י, ורשעים הללו לא רצו לבוא אליו, והשיבו לו: המעט כי העליטנו מארץ זבת חלב ודבש וכו', והלא כל ילד פעוט יודע לספר על הצרות והרדיפות שהיה מנת חלקם של עם ישראל בארץ מצרים, והאך איפוא יש להם העוז לבוא בטענה על כך שהוציאו אותם מארץ מצרים, ועם שהיו אנשי רשע אך בכל זאת הרי ודאי שהיה להם איזה הגיון בטענתם שדימו לעצמם שאכן כך הוא האמת, אלא שכל זה הוא גודל כח היצר הרע שיכול ליטול מן האדם את כל שכלו ולהביא לו ראיות הפוכות על כל דבר.

והלא הדברים מבהילים כי בדור דעה עסקין ובכל זאת היה להם מקום לטעות כל כך, ובודאי שאין אנו באים לדון אותם ואין זה מתפקידנו, אך הכוונה הוא שיקיש כל אחד לעצמו בבוא אליו שעת נסיון שלא יסמוך על עין שכלו והבנתו כי רבים וטובים ממנו נכשלו ונפלו.

יה״ר שלא יארע דבר תקלה על ידינו ויהיו כל מעשיו לשם שמים אכ״ל.

מאת הרב שלום פערל שליט״א מגיד מושרים בק״ק בית שמש

מאוצרותיו של המגיד

וכמו שמצינו אצל גדעון, שכאשר הושיע ה' את ישראל מיד מדן על ידו, וכמו שנאמר, "ומלאכים שלח גדעון בכל רה אפרים לאמור, רדו לקראת מדן וגו'. וילכדו שני שרי מדן, את עורב ואת זאב וגו' (שופטים ז' כ"ב-כ"ה), באו אליו אנשי שבט אפרים עם תרעומות, וכמו שנאמר (שם ח' א'), "ויאמרו אליו איש אפרים, מה הדבר הזה עשית לנו, לבלתי קראות לנו, כי הלכת להלחם במדן, ויריבון אתו בחזקה".

ואף שבצדק היה יכול לענות, ולומר 'האם כך אתם מכירים טובה, למי שמסר את נפשו כדי להושיע אתכם, מ״מ לא ענה כך, אלא ענה ב״מענה רך׳ שהשיב את חמתו, (שם ח' ב-ג), "ויאמר אליהם, מה עשית עתה ככם-מה חשוב מה שעשית בתחילתו, כמה שעשיתם אתם בסוף, הלא טוב עוללות אפרים-שבאו לידכם בסוף, הרי בידכם נתן ה' את המלכים', מבציר אביעזר-מ׳תחילת הבציר שבצרו אני ומשפחתי'. בידכם נתן אלקים את שרי מדן וגו', ומה יכולתי עשות ככם, אז רפתה רוחם מעלי".

קוראים פפרשתקרח המעוררתלהתרחק מן המחלוקות, בשבת שמברכים חודש תמוז - 'שבו מתחילות חורבן בהמ״ק, שנחרב על פירוד ומחלוקת'.

The Navi says: "I will pour out blessings until there is no end." Hashem does out blessings to people: wealth, success and happiness. But these blessings are not just for one person. He cannot claim it all

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Laws and Customs that Merit a Good Parnassa (11)

Honoring Bread. Last week we explained that stepping on bread and/or *mezonos* crumbs, or leaving them on the floor where they can get stepped on, can bring poverty to one's home. This is part of the general concept that honoring a staple food such as bread brings wealth, while disgracing bread leads to poverty. The **Zohar** ⁽¹⁾ states as follows: *"One who disgraces bread by throwing it on the ground causes poverty to run after him ... and he will not leave the world without having to come on to other people to help him out financially."* Therefore, we must be very careful about all that is mentioned in the words of *Chazal* and *halacha* regarding honoring bread.

Not Throwing Bread. By other foods, apart from bread, one may throw them around if they will not get ruined from the throwing. However, bread, because of its special and unique importance cannot be thrown even if is wrapped and will not get ruined ⁽²⁾. Therefore, when one makes *Hamotzie* and gives out the *Shabbos challa*, he should not throw it nor slide/throw it along the table to those sitting far from him.

Throwing Bags of Food over a Chassan. The **Piskei Teshuvos** ⁽³⁾ proves from the wording of the **Shulchan Aruch** that baked *mezonos* is no different than bread and may not be thrown. It

הוא היה אומר ...

R' Yeshaya Halevi Hurvitz ZT" (Shelah Hakadosh/Shaar Haosiyos) would say:

"Undoubtedly, even the lowest among *Yisroel* would endure all four death penalties before worshipping idolatry. And our Sages said (ירושלמי חגיגה א-ז) that strife is harsh in the Almighty's eyes even more so than idolatry. How, then, will one not control himself from instigating controversy - which is more severe than idolatry? Therefore, not only should one feel no distress over what was done to him rather than hold onto a dispute, but to the contrary, he should rejoice in the challenge of overcoming his anger, for which all his sins will be overlooked (י:ראש השנה י:)."

R' Meir Leibush Malbim ZT" (HaTorah V'HaMitzva) would say:

"Each man in Korach's assembly opposed the other. Korach, requested the crown of leadership for himself. Dasan and Aviram opposed the special prominence of the Tribe of Levi - from which Korach was a member - and claimed that the Priesthood in the *Mishkan* belongs to the Tribe of Reuven, *Yaakov Avinu's* firstborn. The two hundred and fifty people in Korach's assembly, however, wanted the priesthood to be given to the Princes of the Assembly or to the firstborn (בכורים) at birth. *Chazal* term this dispute: *"The dispute of Korach and all his assembly."* Because each and every individual in this clan had only one intention in mind - to oppose his fellow clansman."

A Wise Man would say:

"*Yichus* (lineage) is like an umbrella; it's only impressive so long as a '*Mentch*' is holding it up!"

SPECIAL MAZEL TOV TO MR AND MRS CHAIM AND PIRCHI KURZ ON THE BIRTH OF THEIR BABY GIRL, RIVKAH H, AS WELL ON THEIR FIRST ANNIVERSARY. MAZEL TOV TO THE KURZ AND ALPERT GRANDPARENTS AND TO THE WHOLE MISHPACHA. MAY THEY ONLY SEE HAPPINESS, NACHAS AND SIMCHOS THEIR ENTIRE LIVES. TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR/DEDICATE AN ISSUE, RECEIVE BY MAIL FOR YOUR SHUL OR HAVE IT E-MAILED TO YOU DIRECTLY. PLEASE CALL 845-821-6200 OR SEND AN E-MAIL TO: TORAHTAVLIN@YAHOO.COM.

העניין נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן ר' טובי ז״ל ורעייתו רישיא רחל בת ר' אברהם שלמה ע״ה

הדלקת נרות לשבת – 8:15 *

זמן קריאת שמע/מ״א – 8:36

זמן קריאת שמע/הגד״א – 9:12

סוף זמן תפילה / הגד״א – 10:28

שקיעת החמה ליום השבת – 8:33

מוצש״ק צאד״כ/ מעריב – 9:23

צאד״כ/ לשית רבינו תם – 9:45

* **פלא המנחה** – 6:58 (מי שמדליק מוקדם אין לאחר זמון עצם קבלת השבת [משיאמר "בואי כלה"])

רעיונות ופירושים לעורך את האדם לעבודת השי״ת והתחזקות באמונה ובטחון מאת ויקח קרח בן יצחק בן קהת בן לוי ... (זא-א) – לפעמים היצחק מסעה את האדם אפילו בדברים שהם נגד השכל ממש ואין זאת אלא שיש בכח היצר לבלבל את לב האדם כל כך עד שלפעמים לא יבחין אפילו בין יום ללילה.

וכן אנו רואים גם בהמשך הפרשה כאשר שלח משה לקרוא לדתן ואבירים כדי להשלימם בדברי שלום כדאיתא ברש״י, ורשעים הללו לא רצו לבוא אליו, והשיבו לו: המעט כי העליטנו מארץ זבת חלב ודבש וכו', והלא כל ילד פעוט יודע לספר על הצרות והרדיפות שהיה מנת חלקם של עם ישראל בארץ מצרים, והאך איפוא יש להם העוז לבוא בטענה על כך שהוציאו אותם מארץ מצרים, ועם שהיו אנשי רשע אך בכל זאת הרי ודאי שהיה להם איזה הגיון בטענתם שדימו לעצמם שאכן כך הוא האמת, אלא שכל זה הוא גודל כח היצר הרע שיכול ליטול מן האדם את כל שכלו ולהביא לו ראיות הפוכות על כל דבר.

והלא הדברים מבהילים כי בדור דעה עסקין ובכל זאת היה להם מקום לטעות כל כך, ובודאי שאין אנו באים לדון אותם ואין זה מתפקידנו, אך הכוונה הוא שיקיש כל אחד לעצמו בבוא אליו שעת נסיון שלא יסמוך על עין שכלו והבנתו כי רבים וטובים ממנו נכשלו ונפלו.

יה״ר שלא יארע דבר תקלה על ידינו ויהיו כל מעשיו לשם שמים אכ״ל.

מאת הרב שלום פערל שליט״א מגיד מושרים בק״ק בית שמש

מאוצרותיו של המגיד

וכמו שמצינו אצל גדעון, שכאשר הושיע ה' את ישראל מיד מדן על ידו, וכמו שנאמר, "ומלאכים שלח גדעון בכל רה אפרים לאמור, רדו לקראת מדן וגו'. וילכדו שני שרי מדן, את עורב ואת זאב וגו' (שופטים ז' כ"ב-כ"ה), באו אליו אנשי שבט אפרים עם תרעומות, וכמו שנאמר (שם ח' א'), "ויאמרו אליו איש אפרים, מה הדבר הזה עשית לנו, לבלתי קראות לנו, כי הלכת להלחם במדן, ויריבון אתו בחזקה".

ואף שבצדק היה יכול לענות, ולומר 'האם כך אתם מכירים טובה, למי שמסר את נפשו כדי להושיע אתכם, מ״מ לא ענה כך, אלא ענה ב״מענה רך׳ שהשיב את חמתו, (שם ח' ב-ג), "ויאמר אליהם, מה עשית עתה ככם-מה חשוב מה שעשית בתחילתו, כמה שעשיתם אתם בסוף, הלא טוב עוללות אפרים-שבאו לידכם בסוף, הרי בידכם נתן ה' את המלכים', מבציר אביעזר-מ׳תחילת הבציר שבצרו אני ומשפחתי'. בידכם נתן אלקים את שרי מדן וגו', ומה יכולתי עשות ככם, אז רפתה רוחם מעלי".

קוראים פפרשתקרח המעוררתלהתרחק מן המחלוקות, בשבת שמברכים חודש תמוז - 'שבו מתחילות חורבן בהמ״ק, שנחרב על פירוד ומחלוקת'.

מעשה אבות סימן לבנים

ועמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה וגר' (ז-ד)

In the year 5625 (1865), a cholera epidemic broke out in Jerusalem which killed many people. Many rabbinic leaders tried their best to uncover the reason for the Heavenly decree but were unable. **R' Meir Auerbach ZT"l**, the **Kalisher Rav**, pressed his teacher, the great **Kabbalist Chacham Yedidya Raphael Abulafia ZT"l**, to discover the reason through Kabbalistic means. Chacham Yedidya Raphael, in fact, had an idea of what the reason might be but was unsure if he should reveal it and restrained himself from saying anything. But so many people were dying that he knew he had to act.

One night when his *talmid* came to learn with him, he said, “Tonight, we will learn about שאלת חלום, how to ask a question and receive the answer in a dream.” R’ Meir understood that his *rebbe* wanted the reason for the epidemic to be revealed to him in a dream. They studied all night and Chacham Yedidya explained exactly what was needed to be done.

At *Netz* (sunrise), the Kalisher Rav davened *Shachris* in the Churva Shul, and then descended to the Shiloach spring, the place traditionally known as the *mikvah* of Rabbi Yishmael Kohen Gadol, where he immersed himself 310 times. Then he returned home and put on his *talis* and *tefillin*. R’ Meir fasted and learned *Torah* that entire day. At night, he again went to the *mikvah*, said the evening prayers and recited *Shema* before retiring, focusing on the *kavanos* (concentrations) of the holy **Ariza”l** which his *rebbe* had taught him. He prepared the dream query according to his *rebbe’s* instructions, writing it upon a piece of parchment. Then, still fasting, he lay himself down on his bed, the parchment under his head.

Just about midnight, he awoke - but fainted immediately. He had just seen, most vividly, in letters of black fire ringed with white flames, a *posuk* from *Shir Hashirim* (כ-ט): “*My beloved is similar to a deer or a mountain goat, he is standing behind our wall, looking through the windows, peeking through the lattices.*” When he came to, the Kalisher Rav washed his hands quickly, sat down and began to ponder the vision he had seen. He recalled what the commentators explain on the opening words - “*Like the deer and the mountain goats of the field*” - that *Hashem* will make His nation ownerless like the deer and the mountain goats, an apparent allusion to the rampant plague that was decimating Jerusalem. But what did the end of the *posuk* mean? “*He is standing behind our wall.*” This refers to the *Kosel Hamaaravi* - the Western Wall (וילקוט שמעוני ש”ש תתקפה). Was this a hint that the Jews of Jerusalem should offer plentiful prayers at the Wall? “But we’ve already been doing that. How much more can we pray there?” he asked himself.

Immediately, he got up and went to his *rebbe’s* home. To his surprise, Chacham Yedidya Raphael was waiting outside for him with a smile on his face. He told R’ Meir that at precisely midnight, he had heard a Heavenly voice exclaiming, “*Who divulged this secret to My sons?*” “Surely the answer was revealed to you,” said the Chacham.

R’ Meir hesitated. “Yes, *rebbe*,” he said, “I did receive the answer, but I do not know what it means.” He told over what he saw and his *rebbe* agreed that he had correctly interpreted the first half of the *posuk*, that it was indeed an allusion to the decree. The second half, said the Chacham, refers to the *Kosel* - the Western Wall, from which the Divine Presence had never departed. It seems, though, that the Wall was demanding its just reverence. Although *Chazal* tell us (בבא בתרא ס:) that from the day of the *Churban* onward, a Jew must bear in mind the warning to “*call the destruction of the Temple to mind at the height of one’s rejoicing,*” the Jews of Jerusalem were not in mourning. Instead, people celebrated weddings in the Holy City with the accompaniment of musical instruments, forgetting completely the tragedy of the destruction. The Western Wall was demanding its due measure of mourning; less than that was a slight to its honor.

The Kalisher Rav rushed to summon **R’ Shmuel Salant ZT”l** and the other members of the *beis din*. He proposed a ban on playing musical instruments (except drums) at weddings in Jerusalem. The suggestion was accepted unanimously - and in fact, still continues in force till this very day - and was announced to the public in a great assembly at the site of the *Kosel Hamaaravi*. Within days, the epidemic and the deaths stopped.

משל למא הדבר דומא

כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' תרומה נתתי ללויים לנחלה וכו' (יה-כד)

משל: A young boy comes home from school one day and finds his mother in the midst of cooking supper. The boy is famished. “Mother,” he says, “Can you please give me something to eat. I am very hungry.”

Obligingly, the boy’s mother takes the pot off the stove where it was cooking and brings it to the table. With a ladle, she doles out a large amount into a big bowl and sets it down in the middle of the table. The young boy thanks his mother and immediately begins to take food from the big bowl and put it into his own plate in front of him.

Just as the boy had finished taking food, his mother once again starts pouring food from the pot in her hand into the bowl in the middle of the table.

The young boy was startled. “Mother, it’s enough! Please do not put any more food out. I have more than enough.”

Just then, the boy’s father walked into the house and sat down at the dinner table. “Silly boy,” said the mother to her young son. “Do you think all this is for you? There are other people in this house who need to eat as well. All that food in front of you is to serve all the other hungry mouths!”

ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדת קרנאי מועד אנשי שם (טו-ב)

Many commentators discuss the sin of Korach and how a man of his intellect, lineage, prestige and character could have stooped to such a level as to literally rebel against the word of *Hashem*. What is less discussed, is the state of mind of the two hundred and fifty followers who joined with Korach and created an uprising that ultimately ended with their unnatural demise. These were no ordinary men. These were leading members of the Sanhedrin, men of great distinction and nobility, princes of the tribe of Reuven. And yet, they bought into Korach’s hyperbole! They taunted Moshe and Aharon - and they tested *Hashem*! How? Why?

It wasn’t so much that they bought into the words of Korach, denotes **R’ Tzadok Hakohen ZT”l (Tzidkas HaTzaddik)**, but that they bought into the image of their own self-importance and self-worth. When Korach said: “*For the entire assembly is holy and why do you elevate yourselves over the congregation of Hashem,*” they looked around and determined that in fact they were as holy as anyone else in *Klal Yisroel* - including Moshe and Aharon. As such, there was no reason for anyone to be in a higher position than themselves. And even though they knew that Moshe and Aharon were mandated by Divine appointment, and contending this point could lead to their deaths, they did not care! Holiness was holiness and greatness was greatness! They were willing to give their lives to achieve this appointment because they believed they were worthy!

Although their intentions were misplaced, adds R’ Tzadok, their glorified ideal of *Mesirus Nefesh* was admirable. Yes, they were arrogant and held too highly of themselves, but they lived - and died - for this ideal. For this reason, they were not cast into the ground like Korach and his cohorts, for they sinned in the furtherance of sanctity and greatness - and died trying!

EDITORIAL AND INSIGHTS
ON THE WEEKLY MIDDAH OF ...

עין טוב

It seems quite absurd for Korach to accuse *Moshe Rabbeinu*, the humblest man who ever lived, of taking all of the glory of leadership for himself. *Moshe Rabbeinu*, the exceptionally tolerant and loving leader of *Klal Yisroel*, was the epitome of selflessness and humility. How could Korach entertain such a thought that Moshe would grab a high position for his own honor? The *gemara* (קידושין ע.) explains what happened with the following statement: “כל הפוסל במומו פוסל” - A person who constantly sees defects in others, is really implying that he himself has the same defects. Korach had a distorted perception of Moshe because he was simply projecting his own bad *middos* onto him!

The **Baal Shem Tov ZT”l** takes this a step further and explains how the world around us acts as a mirror. What we see in others is usually a reflection of what is really inside ourselves. Once, the Baal Shem Tov saw someone violating *Shabbos* and after a thorough soul searching, he realized that he had not sufficiently respected a *Torah* scholar. Since a *Torah* scholar is compared to *Shabbos*, he understood that he was shown a negative deed so that he could repent for the negative act that he did.

Rather than judge others unfavorably, or condemn and slander others when we see their bad *middos* or negative behavior, we would be wise to seek out the GOOD in others and look inward to fix up any flaws that we were exposed to.

The greatest benefit of having an “*Ayin Tov*” - a positive view of every Jew, is that *Hashem* will look upon us with mercy and help us to learn to improve ourselves from the defects of others.

ויאמר אל ה' אל תפן אל מנחתם לא חמוד אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם וגר' (יג-כ)

Moshe Rabbeinu entreated *Hashem* not to accept the gift offering of Korach’s assembly because, “*I have not taken a single donkey of theirs.*” Rashi explains these words as follows: “*When I journeyed from Midyan to Egypt, my wife and children came along on a donkey. Although it was within my rights to demand reimbursement of the donkey from them, I did not incur any expense other than from my own.*”

The **Netziv, R’ Naftali Tzvi Yehudah Berlin ZT”l**, writes that when a person works full time on behalf of the community, it is not an act of piety to refuse a salary. If one does not take a salary or receive any income, he will be forced to set aside communal obligations to provide for his own needs. As a result, it is in the community’s best interest that he receive a salary, so that he can maximize the time and energy that he devotes to its welfare.

Moshe Rabbeinu agreed to have his living expenses paid for by the community. However, he did not need his family with him to succeed in his mission. The **Mechilta** in *Parshas Yisro* states that Tzipora wanted to accompany her husband so that she and the children could witness the spectacular events of *Yetzias Mitzrayim*. Since the family’s presence was an unwarranted luxury, it was an act of piety not to burden the community with an unnecessary expense.

R’ Chaim Chaiken ZT”l, a student of the **Chofetz Chaim**, was a *Rosh Yeshivah* who agreed to accept a stipend from his *yeshivah* to support himself and his family. However, he hung a chart in his kitchen on which his wife kept an exact record of expenses to be deducted from his monthly salary and returned to the *yeshivah*. Some of the entries read, “This week we made extra cake,” or “Took 15 portions from *yeshivah’s* kitchen for *sheva berachos*.” He refused to take one penny more than was due him according to his agreement with the *yeshivah*.

FROM THE WELLSPRINGS OF
R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

כי כל העדה כולם קדשים ומדוע תתנשאו על קהל ה' וגר' (טו-ג)